

PECH & BREAKFAST

Blijspel in twee bedrijven

door

JOLANDA VAN DER MEIJDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PECH & BREAKFAST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOLANDA VAN DER MEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Nadja - gast, bijdehand, 25 jaar

Daan - gast, vriendje van Nadja, 25 jaar

Ria - gast, ouderwets, 60 jaar

Bertus - gast, man van Ria, 65 jaar

Willem - eigenaar van de Bed & Breakfast.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een Bed & Breakfast. Links en rechts is een kamer met daartussenin een gang. Aan het einde van de gang is een deur naar een trap, naar de rest van de Bed en Breakfast. Naar beide kamers is natuurlijk ook een deur, tegenover elkaar. De kamers zijn aan elkaar gespiegeld, maar rechts is wel kleiner. In de achterwand is een raam en een deur. Beide deuren leiden naar een badkamer. Het raam in de linker kamer heeft een prachtig uitzicht over de stad. Het raam in de rechter kamer heeft een uitzicht op een muur. In beide kamers staat een bed tegen de muur tegenover de deur. In beide kamers staat een nachtkastje naast het bed met daarop een radio en een telefoon. Er staat in beide kamers ook een stoel. De mannelijk gasten hebben een hele kleine koffer mee. De vrouwelijke gasten hebben een hele grote koffer mee. De grote koffers zijn exact hetzelfde.

TIJD:

1e bedrijf 1e scène: vrijdagavond

1e bedrijf, 2e scène: zaterdagochtend

2e bedrijf: zaterdagavond en het laatste stukje zondagochtend

EERSTE BEDRIJF

1ste Scene

Beide kamers zijn donker. Gordijnen voor de ramen zijn open. Het is donker buiten.

WILLEM: *(op gang, gevolgd door Nadja en Daan)* Deze kamer rechts is de beste die ik nog heb. *(opent deur, lamp aan)*

DAAN: Is deze kamer aan de straatkant?

WILLEM: Jazeker, met een prachtige uitkijk over het plein. Kijk maar. *(wijst)*

NADJA: *(kijkt uit het raam)* Moet je eens kijken Daan, volgens mij is dit perfect.

DAAN: *(kijkt ook)* Ja, dat ziet er prima uit.

WILLEM: Dus jullie nemen 'm?

NADJA: Absoluut!

WILLEM: Mooi. Als jullie iets nodig hebben, dan kunnen jullie me bellen, op het nachtkastje staat de telefoon met uitleg. Ik zal jullie koffers halen.

NADJA: Bedankt. *(handkusje)*

WILLEM: Geen dank hoor. Ik wens jullie een fijn verblijf. O, voordat ik het vergeet... jullie kunnen tussen zeven en negen ontbijten.

DAAN: Prima.

WILLEM: Mooi zo. *(af kamer)* Leuk stel. *(af gang)*

NADJA: Ha, heerlijk! Mooi plaatsje, mooie kamer en dat uitzicht, beter kan niet.

DAAN: Ja, dat ziet er goed uit, perfect!

NADJA: Nog mazzel dat we hier terecht konden. Ik was even bang dat echt alles al volgeboekt zat.

DAAN: Ja, daar was ik ook bang voor. Waren we een mooie klus misgelopen.

NADJA: En dat was niet goed voor de portemonnee geweest. Die is toch al aardig leeg aan het raken.

DAAN: Dat heb je goed, deze klus hebben we echt hard nodig. Die parkeerplaats zo ongeveer voor de ingang van het hotel is trouwens ook perfect.

NADJA: Daar hadden we ook mooi geluk mee. Was volgens mij ook het laatste plaatsje in de straat. Anders hadden we een heel eind moeten sjouwen met die koffers.

DAAN: Dat was nog niet zo erg geweest, maar hoe dacht je hier snel weg te komen als de auto een kilometer uit de buurt zou staan?

NADJA: Oja, dat zou natuurlijk niet werken.

DAAN: Dat bedoel ik. Zonder zo'n mooi parkeerplekje was ons plan al meteen in het water gevallen.

NADJA: Over water gesproken... eens kijken of we een bad hebben.
(*badkamer in, roept blij*) Yes! Een bad! En nog een grote ook. Daar ga ik meteen gebruik van maken. Kom je er ook bij?

DAAN: Ik zou wel willen, maar ik heb nog werk te doen.

NADJA: Pfff, jij altijd met je werk!

DAAN: (*lacht*) Geniet jij nou maar lekker van dat bad, dan zorg ik ervoor dat we ons volgende verblijf ook weer kunnen betalen, oké?!

NADJA: Oké oké. Tot zo. (*deur dicht*)

DAAN: (*haalt laptop uit tas*) Zo, eens kijken hoe het allemaal in elkaar steekt in dit dorp.

WILLEM: (*op gang, gevolgd door Bertus en Ria*) Hier zijn we dan.
(*Bertus struikelt, waardoor Ria tegen hem aanbotst*)

RIA: Auw, loop eens door zeg.

BERTUS: Sorry lieverd, ik struikelde over een stuk losliggend tapijt.

RIA: Dan moet je uitkijken waar je loopt.

BERTUS: Ja lieverd.

WILLEM: De kamer hier links is nog vrij. (*opent deur, allen binnen*)

RIA: Hm, wel een stuk kleiner dan ik had verwacht.

WILLEM: Tja, het is maar een oud pand mevrouw en dit is het enige wat ik nog vrij heb.

RIA: (*tegen Bertus*) Ik zei toch dat je had moeten reserveren!

BERTUS: Weet ik veel dat er zoveel mensen op zoiets af komen.

WILLEM: Dat verbaast mij ook ieder jaar weer!

RIA: Nou ja, het zal dan maar moeten, want ik ga dit voor geen goud missen.

WILLEM: Gefeliciteerd dan maar. U heeft de allerlaatste vrije kamer van het dorp, het hele weekend, helemaal tot uw beschikking.

RIA: De allerlaatste kamer van het dorp, nou dat zegt vast wel wat over de kwaliteit.

BERTUS: (*snel*) De kamer is prima hoor.

WILLEM: Gelukkig. Ontbijten kan tussen zeven en negen. Er staat een telefoon op het nachtkastje, als er iets is, kunt u me bellen.

RIA: O, dat is heel handig.

WILLEM: Ik zal uw koffers even brengen.

RIA: En misschien kun je wat doen aan dat losliggende tapijt in de gang, levensgevaarlijk!

WILLEM: Natuurlijk mevrouw, ik zal ernaar kijken.

RIA: Maar eerst onze koffers brengen alstublieft. Ik heb liever niet dat die zo lang beneden blijven staan.

WILLEM: Natuurlijk mevrouw, ik ga ze gelijk halen. (*kamer uit*) Nou, dan gaat nog wat worden. (*af gang*)

RIA: Tjonge jonge, wat een klein hok.

BERTUS: Tja, het is geen luxe hotel, gewoon een simpel Bed & Breakfast.

RIA: Simpel, dat kun je wel zeggen ja. Totaal niets toegevoegd aan stijl. Gewoon een simpel bed, een nachtkastje en een stoel, dat is het. Geen enkele sfeer. En ze hebben niet eens een parkeerplekje voor ons gereserveerd. En dan die brutale jongenlui, die het laatste plekje in de straat inpikten, vlak voor onze neus. Belachelijk!

BERTUS: Naja, ze reden voor ons, dus...

RIA: Doet er niet toe. Ze kunnen toch in hun spiegel kijken. Dan zien ze toch dat er oudere mensen achter hun rijden. Die geef je toch voorrang!?

BERTUS: Maar ze wisten toch niet dat...

RIA: (*valt in de rede*) Het is gewoon brutaal!

BERTUS: Ja lieverd, wat je zegt, heel brutaal.

RIA: Bovendien had die Willem best een plaatsje voor ons kunnen reserveren! Dat is toch wel het minste wat ie aan service kan bieden? We moesten verdorie bijna een kilometer lopen. En dat met die zware koffers.

BERTUS: Die ik heb gesjouwd.

RIA: Daar gaat het niet om Bertus. Je mist het punt.

BERTUS: En dat is?

RIA: Dat het gewoon slecht geregeld is.

BERTUS: Ja lieverd, dat is een goed punt. Daar tegenover staat dan wel dat we maar 30 euro per nacht betalen.

RIA: Ik betaal liever een tientje meer als alles dan goed geregeld is.

BERTUS: Ik zal de volgende keer vragen of hij een parkeerplek voor ons wil reserveren.

RIA: Als ik hier nog een keer wil komen... Als je maar niet denkt dat ik de koffers terug ga sjouwen naar de auto.

BERTUS: (*zucht, tegen zichzelf*) Hoe zou het in me op kunnen komen.

RIA: Wat zeg je?

BERTUS: Natuurlijk lieverd, uiteraard.

RIA: Ik hoop maar dat het wel veilig genoeg is hier.

BERTUS: Veilig genoeg? Waarvoor?

RIA: Voor mijn sierraden.

BERTUS: Je sierraden? Heb je die meegenomen?

RIA: Ja natuurlijk. Die ga ik toch niet thuis laten. Je weet hoeveel er tegenwoordig ingebroken wordt als mensen op vakantie gaan.

BERTUS: We zijn maar twee nachtjes weg.

RIA: Dat is voor inbrekers genoeg tijd om je huis leeg te halen. En buiten dat, ik heb ze liever bij me.

BERTUS: Natuurlijk lieverd.

RIA: Even kijken of het raam goed beveiligd is. (*gordijnen open*) Wat? Een muur?

BERTUS: Nou, aan die kant komt er in ieder geval niemand in.

RIA: Dat verzin je toch niet? Een raam voor een muur!

BERTUS: Tja, het is een oud pand natuurlijk.

RIA: Dit kan toch niet!

BERTUS: Nogmaals, het is maar voor twee nachtjes en dit is de allerlaatste kamer die beschikbaar was.

RIA: Door jou fantastische voorbereiding ja! Ik wist het wel. Jij had hier helemaal geen zin in. Je hoopte gewoon dat alles vol zou zijn!

BERTUS: Heus niet lieverd. De volgende keer zal ik een kamer reserveren in het hotel, minstens drie maanden van te voren. Een grote, luxe kamer... met uitzicht.

RIA: Hm. Eens kijken of de badkamer een beetje fatsoenlijk is. (*badkamer in, roept*) Geen bad! We hebben niet eens een bad. Gewoon een klein krap douchehok. Daar kun je je kont nog niet in keren.

BERTUS: De jouwe misschien niet nee.

RIA: (*badkamer uit*) Wat zei je?

BERTUS: Niets lieverd. Het is heel vervelend. Daar zal ik voor de volgende keer ook zeker rekening mee houden als ik dat hotel reserveer.

RIA: Hm. Als die vent nou eens opschiet met die koffers, dan kunnen we gaan slapen. Ik ben moe.

WILLEM: (*op achter met kleine koffer van Bertus en grote koffer van Nadja*) Deze maar eerst, anders heeft die ouwe taart nog meer te klagen. (*klopt op deur*)

BERTUS: Daar zul je ze al hebben. (*opent deur*) Ha, de koffers, dank u wel. (*pakt koffers aan*)

WILLEM: Graag gedaan.

RIA: Vergeet u niet te kijken naar dat tapijt?

WILLEM: Natuurlijk mevrouw. Ik moet nog een paar koffers afleveren en dan zal ik er zeker naar kijken. (*deur dicht, af gang*)

BERTUS: Je koffer is er lieverd.

RIA: Dat zie ik. Dat duurde lang genoeg. Even kijken of al mijn sierraden nog veilig zijn.

BERTUS: Wat? Je denkt toch niet dat die man...

RIA: Je kunt niemand vertrouwen tegenwoordig.

BERTUS: Ongelofelijk.

RIA: Wat?

BERTUS: Ik zei “natuurlijk” lieverd.

RIA: O. (*rommelt met koffer*) Hè, waarom gaat dat ding nou zo moeilijk open? (*Willem op gang met kleine koffer van Daan en grote koffer van Ria, klopt aan*)

DAAN: (*opent deur*) Ha, de koffers. Dank u wel.

WILLEM: Graag gedaan. (*deur dicht*) Zo, eindelijk klaar, ik ben toe aan een biertje op de bank. O verdorie, ik moest nog kijken naar dat tapijt. (*kijkt naar de vloer*) Ah, hier is het. Ja, dat ligt een beetje los. Zo... daar heb ik dan mooi naar gekeken... op naar het bier. (*af gang*)

NADJA: (*roept vanuit badkamer*) Wat was dat?

DAAN: De koffers.

NADJA: Oké. Dit bad is echt heerlijk hoor! Weet je zeker dat je er niet even bij wilt komen?

DAAN: Nou, vooruit dan maar. (*af badkamer*)

RIA: Ha, eindelijk... hij is open.

BERTUS: Eh... is dit... (*pakt een sexy nachtjaponnetje*) van jou?

RIA: Natuurlijk niet! Dit is niet mijn koffer! Dit is... dit is niet van mij! (*gooit alles overhoop, paniek*) Waar zijn mijn sierraden! Duizenden euro's aan sierraden, waar zijn ze?

BERTUS: (*nog steeds met japon in handen*) Ik vind dit ook wel leuk.

RIA: (*pakt t af*) Doe niet zo stom! Dit is belachelijk! Waar is mijn koffer?

BERTUS: Rustig maar. Ik zal Willem wel bellen.

RIA: Dat doe ik zelf wel! (*pakt telefoon, belt*)

BERTUS: Dan ruim ik dit wel even op. (*raapt allerlei leuke jurkjes en slipjes op en bekijkt ze goedkeurend*)

RIA: (*in telefoon*) Je moet nu direct komen! ... Wat er aan de hand is?! Nou, dat zal ik je vertellen! Mijn koffer is spoorloos! ... Nee, je hebt mijn koffer niet bij mij afgeleverd. Dat was de koffer van iemand anders. ... In de kamer tegenover ons? ... Laat maar, ik regel het zelf wel! (*hangt op, pakt spullen van Bertus af*) Geef hier die troep. (*gooit alles in koffer*)

BERTUS: Wat ga je doen?

RIA: Volgens Willem zou mijn koffer in de kamer hier tegenover moeten staan. Hij heeft ze waarschijnlijk verwisseld. De sukkel! Je zou toch denken dat iemand wel twee koffers uit elkaar kan houden?!

BERTUS: Naja, deze lijkt ook wel precies op die van jou.

RIA: Maar het is niet die van mij! (*met koffer kamer uit, bonst op deur*)

andere kamer) Hallo!

NADJA: (*vanuit badkamer*) Hoor jij ook iets?

DAAN: Nee, niets.

RIA: (*bonst nog harder, roept*) Hallo! Iemand daar?

NADJA: Ik hoor het weer, er staat iemand voor de deur.

DAAN: Ik ga wel. (*badkamer uit met handdoek om*) Ja ja, ik kom er al aan. (*deur open*)

RIA: (*schrikt, gilt, trekt deur snel dicht, roept*) Bertus!

BERTUS: (*bij haar*) Wat is er aan de hand?

NADJA: (*badkamer uit, handdoek om*) Wat gebeurt er allemaal?

DAAN: Weet ik veel, er stond hier een gillende vrouw voor de deur.

RIA: Er staat een blote kerel in die kamer.

BERTUS: Laat mij maar even. (*klopt aan*)

NADJA: Laat mij maar even. (*opent deur*)

BERTUS: O... eh... (*tegen Ria*) Dat is geen blote kerel lieverd. (*kijkt goedkeurend naar Nadja*)

NADJA: (*lacht*) Wat kan ik voor u doen meneer?

RIA: (*duwt Bertus aan de kant*) Mijn koffer staat in jullie kamer. Deze is van jullie. (*zet koffer voor de deur*)

NADJA: O, dat is inderdaad mijn koffer. Ik zal eens kijken welke koffer hier gebracht is. Ha, kijk nou eens. (*pakt koffer van Ria*) We hebben dezelfde koffer. Dat is ook toevallig zeg. Nou, dan is deze dus van u, alstublieft.

RIA: Jullie hebben 'm toch niet open gemaakt hè?!

NADJA: Eh... nee hoor. Ik heb de koffer nog niet eens aangeraakt.

RIA: En je man ook niet?

NADJA: Mijn vriend bedoeld u. Eh... Daan, heb jij iets met de koffer gedaan?

DAAN: Ik heb hem aangepakt van Willem en hem in de kamer neer gezet, verder niet.

RIA: Mooi. (*met koffer eigen kamer in, gaat 'm gelijk uitpakken*)

NADJA: Oké dan.

BERTUS: Sorry hoor.

NADJA: Geen probleem. (*knipoog*) Fijne avond. (*deur dicht*)

BERTUS: (*beteuterd*) Ja, jullie waarschijnlijk wel. (*eigen kamer in*)

NADJA: Wat een hysterisch mens zeg!

DAAN: Wat zou er in die koffer zitten? Ze was wel heel erg bang dat we hem open hadden gemaakt.

NADJA: Geen idee, maar ze heeft me wel nieuwsgierig gemaakt. Ze deed net alsof het om een kostbare schat ging.

DAAN: (*lacht*) Of misschien was ze bang dat we haar ondergoed hadden gevonden. Kan ik me wel voorstellen, ze zag er echt uit als

zo'n figuur dat van die mega oma tenten draagt... zou ik me ook voor schamen.

NADJA: Ik weet het niet. Ik weet wel dat ik medelijden heb met die arme man... met zo'n vrouw.

DAAN: Ben ik even blij dat ik jou heb. *(geeft haar een kus)*

NADJA: Zonder oma ondergoed! Kom, dat bad is nog warm. *(badkamer in)*

DAAN: Ik zet even een muziekje aan. *(radio aan, zoekt zender)*

RIA: *(heeft tas met sierraden in koffer gevonden)* Ha, gelukkig, alles is er nog.

BERTUS: *(pakt ouderwets bloemetjesjapon uit koffer)* Ja gelukkig... alles is er nog.

RIA: Heb je gezien wie dat waren?

BERTUS: Ik heb wel het één en ander gezien, maar...

RIA: Nou, herkende je ze niet dan?

BERTUS: Eh... nee, moest ik hen ergens van kennen dan?

RIA: Het waren die twee brutale jongenlui die ons parkeerplekje hebben ingepikt!

BERTUS: O ja, nu je het zegt. Ik had ze niet direct herkend zo zonder kleren.

RIA: En dat zit in de kamer tegenover ons.

BERTUS: Dat van die parkeerplek deden ze heus niet expres en verder hebben we vast geen last van hen.

DAAN: Ha, dit klinkt leuk. *(zet radio hard, badkamer in)*

RIA: Wat is dat voor lawaai?

BERTUS: Ik denk dat de burens de radio aan hebben gezet.

RIA: De radio? Zijn ze niet goed snik. Weet je hoe laat het is?

BERTUS: *(kijkt op horloge)* Half elf.

RIA: Hebben die mensen geen fatsoen?

BERTUS: Nee, die mensen hebben lol.

RIA: Wat?

BERTUS: Je hebt gelijk lieverd, die mensen hebben geen fatsoen.

RIA: Ga jij er wat van zeggen of ik?

BERTUS: *(enthousiast)* Ik ga wel. *(snel weg, klopt op deur)* Hallo? *(klopt nog een keer)* Hallo? *(terug, teleurgesteld)* Ze kunnen me niet horen.

RIA: Vind je het gek met dat lawaai. *(pakt telefoon)* Willem? ... De burens zorgen voor overlast. ... Ze horen ons niet kloppen. ... Wat is het nummer? Dan bel ik zelf wel! ... Mooi. *(hangt op)* Ik heb het nummer van hun kamer. *(pakt telefoon, belt)*

NADJA: *(vanuit badkamer)* Wat nou weer?

DAAN: *(vanuit badkamer)* Ik ga wel. *(op, pakt telefoon)* Hallo?

RIA: Zet die muziek uit!

DAAN: Pardon?

RIA: (*hard*) Zet die muziek uit! Het is half elf, fatsoenlijke mensen willen dan slapen.

DAAN: O. Nou, omdat u het zo vriendelijk vraagt. (*zet radio uit*)

RIA: (*hangt op*) Geregeld. (*pakt toilettas en nachtjapon en gaat badkamer in*) Ik eerst.

BERTUS: Natuurlijk lieverd. (*gaat op bed voor zich uit zitten staren*)

NADJA: (*op badkamer*) En? Wat was het?

DAAN: Die vrouw van net weer. De radio moest uit.

NADJA: De radio uit? Zo hard stond ie toch niet? Kon ze dat in hun kamer horen?

DAAN: Blijkbaar. Het is een oud pand, de muren zijn waarschijnlijk niet zo goed geïsoleerd.

NADJA: Getver, wat een vervelend mens zeg.

DAAN: Nogal ja.

NADJA: Laten we nog maar even van dat bad genieten en dan gauw ons bed in.

DAAN: Dat is een goed idee. We hebben een hoop te doen morgen.

NADJA: Ben je er al achter hoe het in elkaar steekt hier?

DAAN: Zo ongeveer. Morgen gaan we de buurt verder verkennen.

NADJA: Wel ideaal dat we zo'n goed uitzicht hebben op de locatie.

DAAN: Dat is inderdaad perfect. Maar we moeten de rest van de buurt ook verkennen. Er zijn nogal wat straten met éénrichtingsverkeer. Ik moet even uitzoeken hoe wel het snelst deze buurt weer uit kunnen rijden.

NADJA: Wil je met de auto een rondje maken door de buurt?

DAAN: Nee, dat lijkt me niet verstandig, dan zijn misschien onze mooie parkeerplek kwijt.

NADJA: Dat is waar. Nou, dat wordt een eind lopen dan. Moet ik mijn voeten nog maar even extra aandacht geven in bad. (*kijkt Daan lief aan*) Voetmassage?

DAAN: Misschien. (*beide badkamer in*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto